

Maandelijks verschijnt bij deze rubriek een nieuwe video met daarin tips & trucs over een bepaald type visserij. Kijk voor de nieuwste aflevering van Visblad TV (en het archief) op: WWW.HETVISBLAD.NL, onze Facebook-pagina (www.facebook.com/hetvisblad) of scan de QR-code.

BITTERKOUDE BLANKVOORN
IN HARTJE ALKMAAR

STADSE FRATSEN

Zodra voor veel witvissers de ‘winterslaap’ aanbreekt, begint het bij *diehard* voornvissers juist te kriebelen. De scholen blankvoorn die naar het stadswater zijn getrokken om te overwinteren, vormen daarbij de focus van hun wintervisserij. Bente Morsch laat in deze aflevering van VISblad TV zien hoe hij daarbij te werk gaat.

TEKST: ED STOOP > FOTOGRAFIE: FRANK VAN DER BURG > CAMERA: DANIËL JAWADNYA

Voor de opnamen van deze video zijn we in het centrum van Alkmaar neergestreken. Maar dat had even goed midden in Amsterdam, de binnenstad van Groningen of hartje Den Bosch kunnen zijn. Menig stad of dorp kent immers stadswater of (jacht)havens waar elk najaar weer veel blankvoorn naartoe trekt om te overwinteren. Kleine vis, maar ook bakken van voorns. Vissen van dikwijls meer dan dertig centimeter die vaak prachtig gekleurd zijn met soms bijna staalblauwe flanken. Loeisterk ook en daarom een genot om op te vissen – ook al zijn je vingers bijna gevoelloos door de kou.

ACTIEVE AANPAK
Om te voorkomen dat je zit te verkleumen op je viskist of klapstoel, kiest Bente voor een actieve aanpak. “Struinend vissen: hier en daar een handje voer op een plek gooien die als het ware geurt naar voorn en dan maar kijken of ze er zijn. Dat merk je snel genoeg, want vaak krijg je al binnen een minuut beet.” Zo niet, dan adviseert Bente om snel door te gaan naar de volgende stek. “Dan zit de vis er simpelweg niet. ’s Winters liggen de blankvoorns op bepaalde plekken in grote concentraties bij elkaar – in tegenstelling tot de rest van het jaar. Soms lijken ze wel bijna opgestapeld van de bodem tot het wateroppervlak!”

WEINIG, MAAR CONTINU
Niet dat je die allemaal vangt, want regelmatig lijkt het zelfs of teruggezette voorns de rest van de school alarmeren: van het ene op het andere moment krijgen we nauwelijks meer beet. Alsof ze zijn gewaarschuwd voor de bebaarde Castricummer en die geniepige Hagenees. “Waarschijnlijk hebben de vissen gewoon alles wat wij hebben gevoerd inmiddels opgegeten”, oppert Bente. Hij lijkt een punt te hebben. Zodra we weer wat voer bij de dobbers gooien, krijgen we vrijwel meteen weer beet. “Op dergelijke winterstekken kun je volgens mij ook niet snel teveel voeren. Al is en blijft het bij voornvissen toch altijd

Een landingsnet – liefst met een lange, uitschuifbare steel – is onmisbaar om grote voorns van 30 cm+ en drie tot vier ons snel en veilig op de kant te krijgen

verstandiger om met grote regelmaat kleine beetjes te voeren, dan in één keer een hele bups voer op je stek in het water te plonzen.”

SPEURTOCHT

Zoals gezegd ligt de vis in de winter geconcentreerd bij elkaar, maar vind je ze zeker niet overal. “Het is vandaag echt zoeken, waarschijnlijk door het ijskoude smeltwater van de afgelopen dagen. Op gekende stekken bij bruggen of waar boten liggen aangemeerd, schitteren de voorns door afwezigheid. Terwijl honderd meter verderop tussen twee kale kademuurs je dobber niet wil gaan staan vanwege de enorme

bulk vis onder de pen.” Dat maakt het ook wel weer extra leuk en spannend én door het nodige loopwerk krijg je het ook niet koud. Al zijn goede, warme kleding en vooral warm schoeisel absoluut onmisbaar als je deze visserij zonder problemen een aantal uren wenst vol te houden.

MATCHHENGEL

Gezien de breedte en diepte van de meeste stadsgrachten zou je voor de winterse voornvisserij een vaste hengel van vijf tot pak hem beet zeven meter lang kunnen kiezen. Toch doet Bente dat niet. “Je zit dan vaak te hannesen met het afsteken van delen en langsrijdend verkeer. Om maar te zwijgen over alle stroomkabels die er met het oog op de naderende Kerst overal in het centrum van Alkmaar hangen.” Vandaar dat hij heeft gekozen voor een eenvoudige matchhengel van goed drie meter lang en ik op zijn advies ook de ‘match’ voorzien van een werpmolentje heb meegenomen. “Dat is ook gemakkelijk voor de wat bredere grachten of als je ergens tegen een aangemeerde boot wilt vissen.”

SCHUIVENDE DOBBER

Een matchhengel vraagt om een bijpassende dobber. Bente’s voorkeur voor deze visserij gaat uit naar een kleine waggler. Zo’n slanke Engelse pen van circa 25 centimeter lang die alleen met de onderkant aan de lijn vast zit. “Dankzij die bevestigingswijze trek je de lijn na het inleggen namelijk snel onder water,

zodat de dobber mooi op zijn plek blijft staan dan wel langzaam drift. De scheepvaart in het nabijgelegen Noord-Hollands Kanaal zorgt er namelijk voor dat het stadswater van Alkmaar met enige regelmaat in beweging is.” Zelf heb ik gekozen voor een kleine karperven van 0,75 gram. Die zit eveneens alleen met de onderkant aan de lijn vast en wordt op de juiste diepte afgesteld met een slank stuitje van siliconenrubber.

AASKEUZE VARIEERT

Op de (kleine) molen zit een hoofdlijn van 14/00 nylon met na het stuitje, de dobber en de hageltjes via een lus-in-lus verbinding de 30 cm lange onderlijn van 10 of 12/00 nylon. “Met een maïskorrel als aas kies ik voor een haakje 12 of 14, prik ik maden of madepoppen (casters) aan de haak dan pak ik een iets kleiner haakje (maat 16).” En hoewel wij ons wat betreft het aas vandaag beperken tot zoete maïs uit blik en maden, kunnen ook madepoppen (casters), geweekte tarwe en zelfs een vlokje witbrood wonderen doen. “Soms werkt het één beter dan het ander. Zo merk je vandaag dat een kleine maïskorrel meer grote voorns verleidt dan maden. En niet alleen blankvoorn, maar zoals je ziet ook ruisvoorn”, zegt hij lachend terwijl hij een mooie ‘rooie rijer’ onthaakt met de hakensteker. Benieuwd naar de vangsten deze dag in het centrum van Alkmaar? Check dan snel de gave video op [Facebook.com/hetvisblad](https://www.facebook.com/hetvisblad) of op www.hetvisblad.nl!

>> GEKIEMDE HENNEP

Zeker in stadswater waar heel de winter druk wordt gevestigd – en soms zelfs wekelijks viswedstrijden worden gehouden – is het raadzaam om spaarzaam, doch frequent en compact te voeren. De intensieve hengeldruk beïnvloedt op den duur dikwijls het aasgedrag van de vis. Je kunt er dan voor kiezen om gekiemde hennep te brengen in plaats van donkergekleurd witvisvoer. Voorn krijgt hier niet snel genoeg van en blijft langer op de stek azen. Combineer de hennep bijvoorbeeld met casters, die je ook aan de haak prikt. Je zou ook voor maïs en een maïskorrel kunnen kiezen om selectief te mikken op de grotere vissen.

EEN RESERVETUIGJE EN WAT EXTRA HAAKJES KUNNEN GEEN KWAAD: FIETSEN EN WINKELWAGENTJES GEVEN ZELDEN MEE ALS JE HIERAAN VAST KOMT TE ZITTEN

Kleine wagglers zijn de ideale dobbers voor deze vorm van voornvisserij.

